

In de oprechtheid van mijn hart heb ik met vreugde
alles geofferd . . . (1 Parab. 29.)

DUURBAAR AANDENKEN

aan Mejuffrouw

Louisa FAINGNAERT

geboren te Zegelsem, de 27 November 1895, en,
in volledige overgave aan Gods H. Wil,
overleden te Oudenaarde, de 28 Juli 1954, gesterkt door
al de troostmiddelen van onze Moeder de H. Kerk
en de Pauselijke Zegen « in articulo mortis »

*Prefecte van de Congregatie van O. L. Vrouw,
Voorzifster van de Boerinnengilde, Erelid van de
Vrouwenbond van het H. Hart
en lid van de Pauselijke Missiewerken.*

Het pijnlijk afsterven van deze eerzame vrouw zal
voorzeker een niet aan te vullen leemte nalaten. Want
zij was een wijze, diepgodsdienstige vrouw; een vrouw
van helder verstand, van wijze ervaring, van eenvoudige
geloof, van grondige en diepe godsdienstigheid,
van rechtschapen gemoed, van gouden hart, van steeds
minzame omgang en volkomen onbaatzuchtige, tot al-
les bereide dienstwilligheid.

Haar Familie verliest in haar een onvergetelijke
Zuster en Tante, die allen voorging in het streng onder-
houden van tucht, van plicht en familiegeest in huis en
kerk. De plaats die zij in deze plichtgetrouwe Familie
bekleedde deed elken naar haar opzien met eerbied en
ontzag; doch wederkerig mocht eenieder rekenen op
haar algehele toewijding, haar genegenheid, haar liefde
en haar goedheid.

De Parochie verliest in haar een onvervangbare
ijveraarster voor het goede; de katholieke Aktiewer-
king onder alle vormen kende haar volledige belang-
stelling en steun want zij begreep ten volle de stoffe-
lijke en zedelijke noden van haar tijd; vooral de Con-
gregatie van O. L. Vrouw en de Boerinnengilde waren
doordrongen van haar geest: zij bestuurde met wijs-
heid, krachtdadigheid, kiesheid en belangloosheid;

mild wist zij haar persoonlijkheid en al haar middelen
ten dienste te stellen zonder ooit iets, en zeker niet de
eer, voor zich zelf te eisen of te verwachten. Wat zij
voor de schoonheid en de luister van haar duurzame
parochiekerk en van de eredienst heeft gedaan zal geen
mens achterhalen.

Ook de medehelpers op het Hof en in het bedrijf
verliezen in haar een « meesteres » die hen steeds met
goedheid, bezorgdheid en vriendschap bejegende en
fegemoetkwam. Haar aandenken zal ook bij hen in ere
blijven.

Na een pijnlijke en langdurige ziekte, die zij met
bewonderenswaardige zelfbeheersing en innerlijke be-
rusting heeft doorstaan, met de glimlach op het gelaat
om niemand pijn te doen, heeft zij haar schone en ge-
louterde ziel aan God terug gegeven.

Moge O. L. Vrouw, in dit gezegend Mariajaar, haar
trouwe dienaress, bij zich ten hemel opnemen en haar
nu glansrijk kronen om haar grote verdiensten.

Duurbare Broeders en Zusters, Neven en Nichten,
innig dank ik U voor uw innige genegenheid en vriend-
schap, maar niet het minst voor al uw tedere zorgen en
bekommernissen tijdens mijn pijnlijke ziekte. Moge de
Heer U zegenen alsook allen die mij lief waren. Laten
wij steeds verenigd blijven door het gebed.

Zoet Hart van Maria, wees mijn heil!

Jezus, Maria, Jozef. (7 j. afl.)

Mijnheer en Mevrouw Robert FAINGNAERT-D'HAENZE en kinderen;

Mijnheer en Mevrouw Albert FAINGNAERT-DE SMET en kinderen;

Mijnheer en Mevrouw Hector VAN COPPENOLLE-FAINGNAERT;

Mijnheer en Mevrouw Alfred FAINGNAERT-VAN DE PUTTE
en kinderen;

Mijnheer en Mevrouw Florent VANDER LINDEN-FAINGNAERT
en kinderen;

De familiën FAINGNAERT-VUYE,

bedanken U voor uw blijken van deelneming in hun rouw.

J. Van Der Donckt, Koster, Zegelsem